

Villy Søvndal her omtaler. Baggrunden derfor er de oplysninger, der har været omtalt, om, at Forsvarets Efterretningstjeneste foretog denne registrering, som hr. Villy Søvndal refererer til. Og forsvarsministeren kan vel, så vidt jeg kan se det, ikke andet end at reagere, som han gjorde.

Som jeg antydede før i mit første svar: Lad nu den undersøgelse blive gennemført, og lad os så se, hvordan det ser ud. Giver det grundlag for yderligere spørgsmål, så må vi drøfte dem og tage stilling til dem.

Jeg må altså sige til hr. Villy Søvndal, at jeg for at sige det lige ud af posen ser en parallel til det forløb, som vi så i forhold til PET-undersøgelsen. Her så vi også, at Forsvarets Efterretningstjeneste leverede en rapport. Og som både hr. Jacob Buksti, jeg selv og justitsministeren har sagt det undervejs: Lad os nu se, hvordan den rapport ser ud. Hvis den kræver yderligere undersøgelser, eller hvis der undervejs kommer nye oplysninger frem, jamen så må vi følge det op, så hver en sten kan blive vendt.

Jeg ville finde det naturligt at tage det i den rækkefølge, og lad os så på torsdag tage den mere uddybende debat om, hvordan vi kommer videre herfra.

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Svend Aage Jensby, derefter hr. Søren Søndergaard, og så slutter jeg talerrækken.

Svend Aage Jensby (V):

Jeg vil sige, at jeg er glad for statsministerens tilkendegivelse om, at vi i det spørgsmål, vi her diskuterer, også skal tænke på fremtiden. Det er jeg helt enig med statsministeren i.

Så vil jeg spørge statsministeren, om ikke statsministeren er enig med mig i, at der i 1977 blev afsluttet en kommissionsundersøgelse under ledelse af daværende landsdommer Frank Poulsen, som konkluderede, at der ikke dengang var fundet grundlag for at kritisere FE. Og det var altså næsten 10 år efter regeringserklæringen fra 1968, at denne konklusion blev draget.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Hr. Jensby må tilgive mig, men jeg har ikke haft lejlighed til i dag at gøre mig bekendt med undersøgelsen fra 1977 og kan derfor desværre ikke kommentere den, men jeg vil selvfølgelig benytte lejligheden til at følge op på hr. Jensbys

litterære henvisninger, som jeg absolut synes er relevante også i dette spørgsmål her.

Jeg skal derfor i dag begrænse mig til at sige, at jeg synes, det er væsentligt, at det element, hr. Jensby her nævner, også bliver inddraget i debatten på torsdag, og jeg synes, at de tilkendegivelser, der er kommet i dag, tyder på, at vi kan finde en fornuftig løsning på tingene, sådan at vi kan få skrevet den historie, der måtte mangle, men at vi samtidig gør det under betryggende former, så hensynet til landets interesser, sikkerhed udadtil og indadtil, også er varetaget.

Jeg sagde før, at vi desværre ikke lever i en verden, hvor vi kan sige, at terrorismevirksomhed eller international kriminalitet ikke længere er noget, der foregår eller har betydning for os. Vi er nødt til også at tænke i den bane, at det her lands interesser forudsætter, at vi har vel fungerende efterretningstjenester, både forsvarrets og politiets.

Søren Søndergaard (EL):

Man kan jo ikke lade være med at tænke på, hvad vi var blevet sparet for, hvis regeringen med statsministeren i spidsen allerede i marts måned havde igangsat den undersøgelse, som der lægges op til nu.

Vi var blevet sparet for en PET-chef, som sendte sin minister i byen med lodrette usandheder, som blev fremlagt for Folketinget. Vi var blevet sparet for afsløringerne, som vi har set omkring den hemmelige tjeneste, at den hemmelige tjeneste har overtrådt regeringserklæringen, eller at der i hvert fald har været instrukser, der tyder på, at man har overtrådt regeringserklæringen. Vi ville også været blevet sparet for oplysningerne på den måde, som de er kommet frem, om overvejelser – i hvert fald i dele af den hemmelige tjeneste – om at aflytte Rigspolitiets rejsehold.

Derfor vil jeg godt spørge statsministeren: Hvis vi nu tager landets interesser som udgangspunkt, ville det så ikke være en fordel, at vi sparede Forsvarets Efterretningstjeneste for den samme tur, at vi prøvede at overveje, hvordan vi undgår, at Forsvarets Efterretningstjeneste nu skal igennem nøjagtig det samme, som Politiets Efterretningstjeneste har været igennem, og at vi i stedet for først som sidst laver en grundig, saglig og udbygget undersøgelse af emnet?